

Beste vrienden en familie,

Wat zouden jullie denken als je hoort dat 25 jonge mensen samen streven om abortus in hun land te beëindigen? Dat dat een onhaalbaar doel is? En wat als jullie wisten dat hun werk 34 keer in verschillende media kwam in de afgelopen vier maanden? En dat één van de redenen hiervoor is dat ze bijna 30.000 kaarten verspreidden met pro-life informatie en beelden van een abortus?

“Twijfel er nooit aan of een kleine groep weloverwogen, toegewijde burgers de wereld kan veranderen; het is om precies te zijn het enige wat ooit heeft gewerkt!” Deze woorden van Margaret Mead - een Amerikaanse antropoloog - kwamen boven toen we de afgelopen maanden evalueerden voordat we deze nieuwsbrief schreven. Want dat is wat er elke dag gebeurt... met de hulp van God! Een paar voorbeelden:

Toen we de vorige nieuwsbrief verstuurden, was Maaïke zich aan het voorbereiden op een reis naar Nederland die erg geslaagd was. Het begon met een zang- en muziekkavond in Tholen onder leiding van Jan Luteijn met een koor van 185 mensen, een fluitensemble van bijna 20 leden en zo'n 400 luisteraars. Behalve de prachtige muzikale invulling werd er een indringende meditatie gegeven door Maaïke's vader, kon zij vertellen over het werk van CCBP en werd er daarvoor meer dan 2500 euro opgehaald!

De maandag erop werden er drie presentaties gegeven op het Van Lodenstein College in Amersfoort. Tien jaar geleden haalde Maaïke hier haar diploma, nu was ze terug om leerlingen handvatten te bieden voor het pro-life gesprek. De volgende dag, op het Hoornbeek College in Rotterdam, woonden bijna 250 studenten de presentatie bij. Uit ingevulde enquêtes bleek dat die veel impact had: abortus is nooit de oplossing, ook niet in geval van verkrachting of handicap.

Een 16 jaar oude student gaf een 7 op een schaal van 0 tot 10 (waarbij 0 altijd voor en 10 altijd tegen is). Hij lichtte toe: “Ik vind abortus heel erg maar er zijn soms situaties...” Na afloop omcirkelde hij de 10: “Het is gewoon iemand vermoorden, dat mag gewoon niet, om wat voor reden dan ook.” Zijn antwoord op de vraag ‘Wat herinner je het meest van deze presentatie?’ was: “Dat filmpje van abortus.” Een 18-jarige studente schreef: **“Ik was tegen abortus, altijd, alleen door deze presentatie kun je het beargumenteren. Had het niet willen missen!”**

De laatste presentatie was een trainingsavond georganiseerd door de Werkgroep Geen Abortus. Hier leerden belangstellenden stap voor stap het voeren van een gesprek over abortus. In tweetallen werden daarna verschillende situaties geoefend waarop Maaïke feedback gaf vanuit de talloze gesprekken die zij en haar collega's gevoerd hebben - en vooral op basis van de gesprekken die verandering veroorzaakten! Een dame van middelbare leeftijd deelde die avond: “Ik heb echt het gevoel dat ik nu wat tegen abortus kan

doen. Eerst luisteren, vragen stellen en goede argumenten naar voren brengen. En als het kan de beelden laten zien, want je weet niet echt wat het is tot je het ziet.” Deze avond was een goed voorbeeld van de mooie dingen die ontstaan wanneer pro-life organisaties samenwerken.

Ondertussen was Nick druk met het zorgen voor onze jongens en het klaarmaken van het CCBR gebouw voor de stagiairs die binnenkort intern zouden meedraaien. Naast zijn accountants- en managementstaken, is hij het “manusje-van-alles” waar iedereen een beroep op doet. Of het nu gaat om een printer die het niet doet, een gootsteen die verstopt is, de stress die iemand te veel dreigt te worden of de internet verbinding die wegvalt: hij doet zijn best om waar hij maar kan bij te springen, wat erg gewaardeerd wordt door het team.

In april ging Maaike naar Ottawa om een moeilijk debat te voeren met dr. Matt McLennan, een filosofie professor. De meerderheid van de aanwezigen vond - dank God! - de pro-life positie uiteindelijk het meest barmhartig en overtuigend. Een 20 jaar oude student koos voor de presentatie een 5 op de schaal van 10: “Op sommige punten denk ik dat het kind niet geaborteerd moet worden. Ik zit er een beetje tussenin, omdat het een controversieel onderwerp is dat van verschillende kanten bekeken moet worden.” Na afloop omcirkelde hij een 9: “Ik vind dat Rosendal een sterk standpunt heeft en ze had veel overtuigender argumenten. Het debat heeft mijn ogen geopend.”

Later die maand kregen we gezelschap van Laura Vos en Elise Ebbers, twee enthousiaste meiden van de Jacobus Fruytier, die twee weken bij ons verbleven. Ze deden de training, gingen dagelijks met het team de straat op en gingen toegerust en geïnspireerd weer terug naar huis. **Het is mooi om te zien dat tieners die zich richten op de ander een verschil kunnen maken in de levens van mensen om hen heen.**

Begin mei zijn we verhuisd naar Brantford, een stadje ongeveer 30 minuten ten westen van Hamilton. We moeten nu wel naar ons werk rijden (we carpoolen van met anderen van het team), maar het is heerlijk om een eigen plekje te hebben. Onze jongens, die vol zitten met energie, zijn erg blij met de tuin, we rijden in 10 minuten naar de kerk en we wonen vlakbij een prachtig natuurgebied waar we kunnen wandelen, fietsen, zwemmen en kamperen. Dit alles zorgt ervoor dat we nu balans en een thuis hebben - iets wat we als gezin nodig hebben en waar we dankbaar voor zijn.

Op 5 mei begon het interne stage-programma van CCBR. Negen jongeren werden aangenomen om vier maanden getraind te worden en met het team te werken. Vijf van hen verblijven in ons kantoor in Hamilton (Ontario), waar Maaike hen begeleidde in mei en juni. Ze hebben al 18 lezingen gevolgd, duizenden kaarten bezorgd en letterlijk honderden uren op straat doorgebracht om ‘outreach’ te doen - wat zonder twijfel zijn vruchten heeft afgeworpen. De gemeenteraad van Hamilton, die het ook is opgevallen, probeert inmiddels ons werk te verhinderen door gemeentelijke verordeningen, waardoor we al veel besprekingen hebben gevoerd met advocaten en de politie.

Gelukkig is er ook veel dat ons bemoedigt. Steeds weer zien we dat wanneer mensen het

leven van het ongeboren kind voorop stellen en dit delen met de mensen om hen heen, in woord en daad, dat de Heere dit zegent. We hebben dit persoonlijk van mensen gehoord en zien levens die worden veranderd, gered, en tot God worden gericht. Daarbij blijft de media ons werk verslaan, blijft het aantal teamleden groeien en is ons gezin gelukkig gezond. Soli Deo Gloria!

Op het moment van schrijven is Maaïke net met zwangerschapsverlof gegaan en bijna uitgerekend. Nick is full-time op kantoor bezig. Hij werkt steeds meer samen met de directeur van CCBR om onze groeiende organisatie in goede banen te leiden. Zijn werkervaring komt hierbij goed van pas. In mei reisde hij naar Alberta voor een vergadering waarin hij onze bestuursleden adviseerde met betrekking tot financiële strategieën voor de lange termijn. Ook had hij de kans om vrienden en familie daar op te zoeken. Verder zijn Jonah en Elliot net 4 en 2 geworden en kijken we vol spanning uit naar de geboorte van onze baby!

Er is altijd genoeg te doen! We kunnen dat niet doen zonder support van mensen zoals jullie - onderdeel van de kleine groep toegewijde mensen die langzaam de situatie laten veranderen. We waarderen jullie betrokkenheid en danken jullie van harte! Bid met ons mee om de zegen van de Heere God op ons werk, zodat hij geprezen zal worden en abortus zal worden beëindigd in Canada.

With love and gratitude,

Nick & Maaïke, Jonah, Elliot, en baby Rosendal

Op 12 juli werd bij Nick & Maaïke een gezonde dochter geboren: Tisa Bethany

Joseba is op zoek naar een nieuw bestuurslid. Heb je interesse om iets voor dit goede doel te doen (een paar uur per maand)? Laat het ons weten via info@stichtingjoseba.nl